

For 6–7000 år siden var det herlig å leve her. Klimaet var mildt og fint, fjorden skar seg bred og mektig innover med all havets rikdom, og i skogene var det vilt nok. Jegerfolk streifet vidt omkring, men de hadde sine kultplasser nede ved stranden og hugget magiske figurer inn i svabergene. I Fjeldsbyen og på Åskollen finnes utrolig fine og elegante helleristninger. Nå er de lite nok aktet, men en gang for lenge siden, midtsommers kanskje, når dyreflokkene trakk nordover og laksen gikk opp fjorden, så samlet jegerfolkene seg. Bål blusset opp i sommernatten. Trollmannen påkalte sine fjerne guder, og skinnkledte mennesker fant hverandre. Så brant bålene ned til glør, og jegerne forsvant i tussemørket.

Drammen, slik vi opplever byen hver dag med åser og elven, med bygninger og biler, trafikk og travle mennesker, er resultatet av en lang utvikling. Topografien ble jo formet under istiden. Dalen ble skåret ut og fylt med all den leire som utgjør vår dårlige byggegrunn. Under vekten av isen var landet trykket ned under havets nivå og lå omkring 200 m lavere enn idag. Når isen smeltet, hevet det seg. Til å begynne med hevet det seg ganske hurtig og så langsam-

mere etter hvert. Denne dekompresjonen har foregått i 10.000 år kanskje og er langt fra avsluttet ennå. Fremdeles stiger landet omkring 4 mm i året, og i løpet av noen århundreder blir det ganske merkbart i den flate dalbunnen. De endringer som har skjedd i historisk tid har da også hatt betydning for byutviklingen i Drammen.